

Primer avís a Rajoy

Sindicats, oposició i empreses en lluita apleguen centenars de milers de persones a Catalunya i a la resta de l'Estat contra la reforma laboral

Els líders sindicals eviten fer una crida a la vaga general però prometen “més pressió”

20/02/12 - BARCELONA - MARGA MORENO

Tweet

Recomendar

Perspectiva del Passeig de Gràcia, ple de gent, amb tota mena de lemes reivindicatius contra la reforma laboral decretada pel govern espanyol
Foto: ORIOL DURAN.

La marxa no va estalviar crítiques a la patronal i als mercats

“La democràcia s'ha quedat a la porta de les empreses.” Aquesta frase lapidària de Joan Carles Gallego, secretari general de CC OO, resumeix el sentiment general que ahir semblava empènyer milers de persones a inundar gransavingudes de les ciutats més importants de Catalunya i de la resta de l'Estat per llançar un primer i massiu avís al govern de Mariano Rajoy en contra de la reforma laboral que acaba d'aprovar.

Barcelona va ser, juntament amb Madrid, la que va aplegar la mani festació més multitudinària, amb la cons egüent bretxa de càlcul en funció de la font (400.000 assistents segons els convocants, 20.000 segons el Departament d'Interior i 30.000 d'acord amb la versió de la Guàrdia Urbana).

Encapçalada per una pancarta que subjectava en els líders dels dos sindi cats majoritaris, CCOO i UGT, la cor rua de gent va farcir el passeig de Gràcia entre la Diagonal i la Gran Via, on es va llegend un manifest de protesta contra el que es considera una reforma “injusta”, per la destrucció de drets dels treballadors, i “inútil”, perquè “no crearà llocs de treball”.

La comitiva, que per primer cop en molts anys de reivindicacions a la Ciutat Com tal presentava un aire més consternat que festiu i un to de solemnitat només interromput pels xiulets d'al guns manifestants, va aplegar alhora la consciència d'associacions veïnals i també representants d'una plèiade d'empreses en lluita pels respectius conflictes laborals. Grups precedits per sengles pancartes clamaven per moltes situacions crítiques, unes més divulgades que altres, com ara les de Transports Metropolitans de Barcelona, Roca, Yamaha, Derbi Piaggio, Sorea, Prysmian Fercable i MC Edicions, així com una bona colla de manifestants depredats per la crisi particular que assola els mitjans de comunicació tant de premsa escrita com audiovisual.

Entremig hi destacaven els emblemes de diversos partits polítics de l'oposició a Catalunya, tant parlamentaris com extraparlamentaris, amb la presència, insòlita en molts anys, del PSC, encapçalat pel seu primer secretari, Pere Navarro, però també amb pesos pesants com ara Carme Chacón i Miquel Iceta. Altres partits que hi van enviar les seves primeres espases van ser Esquerra i ICV.

Al sentiment general de rebuig a la reforma, els sindicats aportaven com a solució viable la necessitat de forçar el retorn a la negociació i a la retirada de la inexorabilitat d'un decret que consideren que obvia els pactes ja fets i els que encara es podrien fer entre agents socials.

Tot i les inflamades proclames dels assistents a favor de la vaga general com a rèplica de màxima contundència, tant Joan Carles Gallego, de CCOO, com Josep M. Álvarez, secretari general d'UGT, es van mostrar prudents i van proposar un *crescendo* de pressió que, van dir, continuarà “sumant voluntats de la gent” fins a aconseguir que les parts implicades “s'asseguin en una taula de negociacions”.

Fe en les esmenes

Ahora, els líders sindicals confien, i així ho van assegurar, que el tràmit parlamentari “és una bona via” per polir els punts conflictius de la reforma, tot i que el mateix Álvarez va admetre que “de tants com n'hi ha, costen de resumir”, abans d'esmentar, entre altres coses, la facilitat per reduir salaris i drets i les facilitats per extingir els contractes. Álvarez, per cert, va aprofitar per llançar un envit a Convergència i Unió i va instar el partit del govern català a no esdevenir “flagel·l dels treballadors” i que insti a reobrir el procés negociador entre patronal i sindicats. Per Gallego, “flexibilitat no equival a lliure disponibilitat del treballador”.

Distanciada físicament i també des del punt de vista ideològic, a la cua de la manifestació hi va haver un segment molt més festiu i combatiu. El formaven els anomenats “i aïoflautes”, al costat de molts simpatitzants del moviment dels “indignats” del 15-M, entre altres col·lectius. Les consignes en aquesta zona eren molt més àcides i irreverents (duien una guillotina forçada aconseguida) i no estalviaven crítiques a bona part de l'esquerra.

A la resta de Catalunya també hi va haver convocatòries amb seguiment massiu. A Girona, uns 5.000 ciutadans van desfil·lar fins a la plaça del Vi, mentre que, a Tarragona, la rambla Nova va ser ocupada per un nombre semblant de manifestants. A Lleida, al voltant de 3.000 persones van desfil·lar fins a acabar davant de la subdelegació del govern estatal, i a Tortosa, la convocatòria va aplegar 2.000 manifestants.

Una icona de la reivindicació ciutadana

La tisora sota el cercle ratllat que indica prohibició ja ha esdevingut una icona típica de la reivindicació al carrer. Si ja fa mesos que apareixia com a símbol de protesta contra les retallades pressupostàries, a hores reestrenava, com nova de trinca, contra la reducció de drets laborals.

Els afectats per les preferents també hi eren

Amb la capçalera de Barcelona, desfilava un nombrós grup d'afectats per les participacions preferents de La Caixa, que van aprofitar la jornada reivindicativa per fer sentir les seves reclamacions. Els manifestants van mostrar el seu descontent amb les solucions de liquiditat que ofereix l'entitat.

Disfresses en una jornada més aviat poc festiva

Hi ha qui, especialment els que hi duïen la quitxalla, va posar una mica de color carnavalesc en un dia més aviat gris i en una manifestació que es recordarà per la serietat i la preocupació dels integrants. Un menut disfressat d'algun tipus d'aviram es deixava fotografiar per tothom que volgués “armar un pollastre”.

Els turistes de la Pedrera no descansen

A la Pedrera semblava que li haguessin sortit gàrgoles, ja que van ser molts els turistes que van aturar la seva visita pel terrat de la magnífica obra gaudiniana per observar la gernació que lliscava passeig de Gràcia avall. El mateix va passar a la casa Batlló. Moltes fotos de la manifestació d'ahir viatjaran fronteres enllà.